

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Αριθ. 1^{ος} — 2^{ος}.
Τρίτον Έτος.

Τὰ πλείω ὀφείλῃ, τοῖς πλείοσι . .
Φραγκλ.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ. 6 ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΥ 1826. ΤΕΤΡΑΔΗ . .

Μεσολόγγιον. Τὴν 1 Ἰαννουαρίῳ.

ΕΒΟΥΛΙΣΕ τὸ 1825^{ον}. ἔτος, καὶ ἐμβαίνομεν ἤδη εἰς τὸ 1826^{ον}. Ἀφίοντες τὰ παρελθόντα, τὰ ὁποῖα ὅλοι γνωρίζομεν, ἅς ρίψωμεν μίαν ὀμματιὰν εἰς τὸ μέλλον, τὸ ὁποῖον μ' ὄλον ὅτι εἶναι σκεπασμένον ἀπὸ τὴν σκοτεινὴν ὁμίχλην τῶν περιστάσεων, τὸ κάλυμμά τε ὅμως αὐτὸ δὲν θέλει εἶσθαι ἀδιαχώρητον, ὅταν μία δικαία χεὶρ τολμήσῃ νὰ τὸ συγκώσῃ, ἐννοουμένη πάντοτε νὰ συγκωθῇ ὅχι τὸ κάλυμμα τοῦ ἀάλματος τῆς Σαΐδος, ἀλλὰ τὸ ὁποῖον κάθε πατριώτης εἶναι εἰς χρέος νὰ ἀνακαλύψῃ.

Ἐν ᾧ πέντε ὁλοκλήρης χρόνης διαρκεῖ ὁ ἀγὼν τῆς ἐνδόξου ἀναγεννήσεώς μας, καὶ μεταξὺ τοῦ διαστήματος τούτου πολλοὶ πατέρες ἐστερήθησαν τοὺς υἱοὺς των, τέκνα τοὺς πατέρας των, ἀδελφοὶ τοὺς ἀδελφούς των, καὶ μυρία ἄλλα δεινὰ, καθὼς προλαβόντως ἐξηγήθημεν, ὑπέμειναν, κἀνένας μ' ὅλα ταῦτα Ἑλληνας ἀληθῆς δὲν παραπονεῖται διὰ τὰ δυστυχήματα ταῦτα· κάθε Ἑλληνας ἀληθῆς εὐχαριστεῖται, διότι ἔχασεν ἕπερ τῆς πατρίδος τε τὸ πλέον ἐράτμιόν τε πρᾶγμα, καὶ διότι ἐγυμνώθη ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντά τε· κάθε ἀληθῆς Ἑλληνας γνωρίζει, ὅτι τὸ φυτὸν τῆς Ἐλευθερίας μὲ αἷμα καὶ μὲ θυσίας πρέσβει νὰ ἀνθή-

σῇ· καὶ διὰ τούτο γνωρίζοντες ὅλα ταῦτα εἰ ἀληθεῖς Ἕλληνες, προσφέρουν ἑαυτοὺς θῦμα νέων παθημάτων.

Καὶ τῶντι νέας θυσίας μέλλομεν ἀκόμη νὰ προσφέρωμεν εἰς τὸν βωμὸν τῆς Πατρίδος, καὶ θυσίας πλέον σκληρὰς ἴσως ἀπὸ τὰς προλαβούσας· ἀλλ' ὁ ἀληθῆς Ἕλληνας θέλει μείνει ἐπίσης ἀκλόνητος· ἠξέυρει νὰ ὑπομένῃ, διότι ἠξέυρει καὶ ὅτι ὑπομένει ὑπὲρ τῆς φιλατῆς Πατρίδος τε, τὴν ὁποῖαν ὅλοι οἱ Δυνατοὶ ἐθεώρησαν μὲ αἰσθημα τὸσον ψυχρὸν, ὅσον εἶναι ψυχροὶ καὶ τοῦ Ἀρκτικοῦ πόλου οἱ πάγοι.

Ἄλλ' ἰδοὺ τέλος πάντων ὅτι ἡ Εὐρώπη ἔλαβε περὶ ἡμῶν μέριμναν. Ἡ Ἐλευθέρα καὶ Γενναία Ἀγγλία θέλει, ὥστε καὶ οἱ πλησίον της νὰ καθομοιωθῶσι μὲ αὐτὴν· καὶ ἕνεκα τούτου δίδει κατ' ἀξίαν τὸν ἀληθῆ τίτλον εἰς τὸ Μινιστέριόν της ὅλος ὁ κόσμος, τίτλος, ὅστις ἀπεκτήθη μὲ θυσίας, τὰς ὁποῖας μόνον τὰ Χρονικὰ τοῦ ἔθνους τῶντι δύνανται νὰ ἐξιστορήσων.

Ἄλλὰ καθὼς ἡ Ἀγγλία μὲ αἷματα ἀπέκτησε τὴν ἐλευθερίαν της, αὐτὴ καὶ ἠξέυρει νὰ τιμᾷ καὶ νὰ βοηθῇ τοὺς ἀγῶνας ἐνὸς λαοῦ, ὅστις μὲ τὰς αὐτὰς θυσίας ἐπικαλεῖται τὴν πολιτικὴν ὑπαρξίν τε πολλακίς ἐξεδενοθεῖσάν ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὑπὸ τῶν λατρευτῶν Αὐτοῦ ἐγκαταλειφθῆ ἴτην.

Ἡ Εὐρώπη λοιπὸν ἔλαβε μέριμναν περὶ τῆς ὑποθέσεώς μας· καὶ ἡ μὲν Ἀγγλία ἔλαβε, στηριζομένη εἰς τὰς φιλελευθεράς ἀρχὰς της,

ἢ δὲ ἄλλη Χέρσος Εὐρώπῃ εἰς

..... Η' Εὐρωπαϊα Τερκία κατοικεῖται ἀπὸ λαὸν φανατικὸν καὶ στερημένον ἀπὸ πραγματικὴν δύναμιν· οἱ καιροὶ τῶν Ὁμᾶρ καὶ τῶν Σουλεϊμᾶν παρήλθον· ἡ Αὐστρία δὲν φοβεῖται πλέον νὰ ἰδῇ Τερκικὰς στρατίας ἐνώπιον εἰς τὰς πύλας τῆς Βιέννης· οἱ ἀπαίδευτοὶ Γιανίτσαροι δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ πολεμήσουν τὴν κραιπνὴν Εὐρώπην. Ἀλλὰ δὲν εἶναι ἄραγε οὔτε οἱ τακτικοὶ Ἀραβες, ὀδηγούμενοι ἀπὸ ἀξιωματικούς, ἐχθροὺς ἀσπύοντες τῆς ῥηθείσης Ἐπικρατείας, νὰ ἐξουσιάσωσι πρῶτον τὸν θρόνον τοῦ Πατισᾶχ, καὶ νὰ κατορθώσωσιν ἐπομένως, ὥστε ὀλόκληρον τὸ πολιτικὸν τῆς Εὐρώπης σύστημα νὰ μεταβληθῇ;

Ἴδου λοιπὸν διὰ ποίως λόγος ἡ Χερσαία Εὐρώπῃ λαμβάνει περὶ τῶν πραγμάτων μας φροντίδα· δὲν συμφέρει εἰς τὸ σύστημα τῆς ἰσοσταθμίας νὰ ἔμβην εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν λογχοφόρα στρατεύματα· δὲν συμφέρει νὰ λυθῇ ἀπὸ Ἀραβικὰς φάλαγγας ὁ Γόρδιος τῆς Αἰκαταίρινης δεσμός. Ἄν καθυποδωθῇ ἡ Ἑλλάς ἀπὸ τοὺς Ἀραβας, αἱ θύραι τοῦ Βυζαντίου ἀνοίγονται δι' αὐτοὺς, εἰ ὅποιοι τότε ὀδηγούμενοι ἀπὸ ἄτομα ἀρκετᾶ γνωστὰ, εὐκολώτατα θέλου κλονήσει τὴν ἡσυχίαν τῆς Εὐρώπης.

Ἄν ἡ Παλαιὰ Ἑλλάς ἀποκατασταθῇ Κράτος ξεχωριστὸν καὶ ἀνεξάρτητον, μένεσα ἡ Θράκη τότε ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν βαρβαρικῶν ὀρθῶν, δὲν θέλει προξενεῖ τὸν παραμικρὸν φόβον εἰς τὴν Εὐρώπην· ἂν ὅμως ἐξ' ἐναντίας καθυποταχθῇ ἡ Παλαιὰ Ἑλλάς· εἰς τὰ τακτικὰ στρατεύματα, ἡ Θράκη θέλει συμπεριληφθῇ εἰς τὰς κατακτήσεις τῶν Ἀράβων, καὶ τότε τὰ παρεπόμενα θέλου εἶσθαι ἀνεπίδεκτα ὑπολογισμῶν.

Ἡ Ῥωσσία ἐγνώρισε τὸ ἀληθές τῆς συμφέρον· κωλαθαίνοντες πρὸς τὸν Προῦτον οἱ λόχοι τῆς, θέλου κάμει νὰ σεβασθῇ ὁ Αὐτοκράτωρ τῶν· ἀλλ' ἡ Γαλλία στέλλου τοὺς πολίτας τῆς διὰ νὰ ἦναι ὀδηγοὶ τῶν Αἰγυπτιακῶν φαλάγγων, καὶ ἡ Αὐστρία τὰ πλοῖα τῆς διὰ νὰ τὰς μετακομίζον, δὲν ἐγνώρισαν βέβαια τὰ πονηρὰ τοῦ

Μεχμέ! Ἄλλ' διαβούλια. Τὰ σπᾶτήματα Ἰουφλῶνων ἐνίστε τὸν ἄνθρωπον, καθὼς καὶ συμβαίνει τώρα εἰς τὰς καθεστῶσας περιστάσεις· ἐνόμισαν συμφέρον νὰ δαμάσουν τοὺς ἀποστάτας, τοὺς Ῥαδικάλους, τοὺς Κερβονάγους, καὶ διὰ τούτου συνέδραμον εἰς τὰ ὑψηλὰ φρονήματα ἐνὸς ἀνθρώπου, ὅστις διὰ τοῦ πνεύματος καὶ τῶν θησαυρῶν τοῦ ἠμπορεῖ νὰ ἐπιχειρησθῇ τὰ πλέον μεγάλα πράγματα.

Ἴδου λοιπὸν, ὅτι ἡ Ἑλλάς εἶναι προορισμένη ἀπὸ τὴν Θεῖαν Πρόνοια, ὄχι μόνον νὰ πολεμήσῃ τοὺς Ἀραβας, καὶ οὕτω νὰ ἐλευθερωθῇ ἀφ' ἑαυτοῦ τῆς, ἀλλὰ καταστρέψουσα τὰς τακτικὰς ταύτας ὀρθὰς, νὰ κτυπήσῃ τὸν ὄφιν εἰς τὴν κεφαλὴν, καὶ ἀφ' οὗ τὸν φονεύσῃ, καὶ ἀσφαλίσῃ τὴν αὐτονομίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν τῆς, νὰ προλάβῃ κάθε φόβον, τὸν ὅποιον ἤθελεν συλλάβει ἡ Εὐρώπῃ, ἂν ὁ υἱὸς τοῦ Σατραπῆ τῆς Αἰγύπτου γίνῃ κύριος ἐνὸς θρόνου, ὅστις ἐξ αἰτίας τῆς ζηλοτυπίας διαφόρων Δυνάμεων κατεστήθῃ νέον μῆλον τοῦ Πάριδος, καὶ δι' αὐτὸν τὸν παράδοξον λόγον ἠσφάλισε τὴν ὑπαρξίν τε, ὑπαρξίν, ἣτις δὲν θέλει ταράξει ποτὲ τὴν ἡσυχίαν τῶν Εὐρωπαϊκῶν Αὐλῶν, ἐν ὅσῳ δὲν ἀποδιωχθῇ ἀπὸ τὸν Βοσπορον.

Ἐγχώριοι Εἰδήσεις.

Τὴν 31 Δεκεμβρίου. Παρατηροῦμεν ὅτι εἰς τὰς σκηνὰς τῶν στρατευμάτων τοῦ Κιουταχῆ βασιλεύει παντελὴς ἀκίνησία· περίξ δὲ τῶν ἐχθρικῶν κανονοστασίων δὲν περιέρχονται πλέον Χαλντούσιδες, ἀλλὰ Γαλλο-Αἰγύπτιοι. Δύο πράγματα ἄξια περιεργείας συμβαίνουν ἀπὸ μέρους τῶν ἐχθρῶν· πρῶτον ἡ ὀλοτελής ἀπὸ μέρους τῆς Ξηρᾶς τοῦ πυρὸς κατάπαυσις, καὶ δεύτερον, ὅτι οὔτε ἀπὸ μέρους τῆς Θαλάσσης δὲν φαίνεται ποσῶς κἀνὲν ἐχθρικὸν καράβι νὰ περιέρχεται εἰς τὸν ὀρίζοντά μας, ἀλλὰ ὅλος ὁ ἐχθρικὸς στόλος μένει ἀκίνητος εἰς τοὺς λιμένας Π. Πατρῶν καὶ Ναυπάκτου.

Τὴν 1 Ἰανουαρίου. Ἐν φ' δι' ὅλης τῆς ἡμέ-

ρας ἐπεκράτει ἢ πλέον ἐντελής ἀπὸ μέρους τοῦ ἐχθροῦ σιωπῇ, εἰς τὰς τρεῖς ὥρας τῆς νυκτὸς αἰφνης ἴδομεν τυφεκισμοὺς βιαίως ῥιπτομένους εἰς τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον, μεταξύ τοῦ κατασηκνωμάτου τῶν δύο Σατραπῶν. Ὁ τυφεκισμὸς οὗτος, ὅστις διήρκεσε μίαν περίσσω ὥραν, ἐρρίπτετο κατ' ἐναντίαν ἀμοιβαίως διεύθυντιν, ἐξ οὗ συμπεραίνεται, ὅτι ἦτον πράξις συναλλήλου μάχης μᾶλλον, ἢ οἰασθήποτε ἄλλης αἰτίας· ἐν δὲ τῷ μεταξύ τῶν τυφεκισμῶν ἐρρίφθη καὶ μία κανονία ἀπὸ τὸν μέγαν πύργον τοῦ ἐχθρικοῦ κατασηκνωμάτου. Κατὰ τὸ παρὸν δὲν δυνάμεθα νὰ δώσωμεν οὐδεμίαν ἐντελή καὶ βεβαίαν πληροφορίαν περὶ τοῦ συμβάντος τούτου.

Τὴν 2 τοῦ αὐτοῦ. Ἐξακολουθεῖ εἰς τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον ἡ αὐτὴ ἡγεμία καὶ ἀδράνεια ἄκρα ἀνακωχῆ πυρός. Ἀπὸ μέρους μας μὴ ὄλον τοῦτο δὲν παύομεν νὰ πυροβολῶμεν συνεχῶς τοὺς νέους διαδόχους τῆς ἐχθρικῆς πυροβολικῆς. Ὡσαύτως καὶ ἀπὸ μέρους τῆς θαλάσσης δὲν φαίνονται περιερχόμενα ἐχθρικά πλοῖα· ἐν γένει δὲ οἱ νέοι ἀπὸ τῆς Ἀφρικῆς ἐχθροὶ δὲν ἤρχισαν ἀκόμη τὰς ἐχθρικὰς ἐπιχειρήσεις των, μὴ ὄλον ὅτι ἡ φρερὰ μας θαρραλῶς τοὺς προσμενει.

Τὴν 3 τοῦ αὐτοῦ. Τὸ πρῶτ' ἐφάνησαν δύο ἐχθρικά πλοῖα, τὰ ὅποια ἐκπέλευσαν τὰ κόλπη, ἦλθον ἕως εἰς τὸ Καραβοστάσι, καὶ πάλιν ἐπέστρεψαν.

Ἐν ᾧ ἀπὸ μέρους τῆς ξηρᾶς διήρκει ἡ πλέον ἐντελής σιωπῇ, αἰφνης μετὰ τὴν μεσημβριαν διατάξαντες οἱ Γαλλο-Αραβες τὴν πυροβολικὴν των, ἤρχισαν συνεχῶς καὶ ἀλλεπαλλήλως νὰ πυροβολῶσι καὶ τὴν πόλιν καὶ τοὺς προμαχῶνας τοῦ ὄχυρώματός μας. Παρατηρήσαμεν, ὅτι οἱ νέοι οὗτοι πολιορκηταὶ μας ἔφερον ὡς πρὸς τὸ παρὸν δέκα ὄλμους (mortar), καὶ, καθὼς πληροφορούμεθα, ἀπεβίβασεν ἀκόμη εἰς Κρουονέρι ὁ ἐχθρικός στόλος εἴκοσι κανόνια μεγίστης διαμέτρου, καὶ ἄλλως πέντε ὄλμους, τὰ ὅποια δὲν δύνανται κατὰ τὸ παρὸν νὰ διαβιβά-

σωσι διὰ τὴν πλημμύραν τοῦ Εὐηνοῦ ποταμοῦ (Φίδαρι). Ἀφ' οὗ λοιπὸν ἀπὸ μεσημβρίας ἕως τῆς ἐσπέρας μᾶς ἐρρίψαν οἱ Βαρβάροι ἱκανὸν ἀριθμὸν σφαιρῶν ὄλμων καὶ κανονίων, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐφονεύθη ὁ χειροῦργος Βατίλειος, καὶ ἐπληγώθησαν ἄλλοι τρεῖς, τὸ ἐσπέρας πάλιν κατέπαυσαν.

Τὴν 4 τοῦ αὐτοῦ. Μέρος τῆς φρερᾶς μας ἐξήλθε σήμερον ἔξω τοῦ ὄχυρώματος, καὶ ἐστάθη εἰς τοὺς προμαχῶνας τῆς τρίτης τῶν ἐχθρῶν παραλλήλου, τυφεκίζουσα ἱκανὴν ὥραν. Οἱ ἐχθροὶ ἀντετιθέμενον ἐπίσης ἀπὸ τὰ κανονοστάσιάν των· ὁ δὲ τοιοῦτος ἀκροβολισμὸς διήρκεσε τρεῖς ὥρας.

Μετὰ τοῦτο ἐπυροβόλησαν τὰ κανονοστάσιάν μας ἱκανὴν ὥραν τὰ τῶν ἐχθρῶν, οἱ ὅποιοι δὲν ἔδωκαν ἀπόκρισιν.

Ἀπὸ μέρους τῆς θαλάσσης δὲν φαίνεται τίποτε, διότι ὁ Βορρᾶς τὴν κατακυματεῖ. Ἡ Ἑλληνικὴ ναυτικὴ Μοῖρα τῶν Σαυτοῦν περιέρχεται εἰς τὰ μεταξύ Σκροφῶν, Ζακύνθη καὶ Γλαρέντσας νερά, ἀναμένουσα ἀπὸ στιγμῆν εἰς στιγμῆν καὶ ἐκεῖνας τῆς Ἰδρας καὶ Βορρῶν, ὥστε ἐνωθεῖσαι νὰ προσπαθήσῃ τὴν διάλυσιν τοῦ ἀποκλεισμοῦ τοῦ λιμένος μας.

Τὴν 5 τοῦ αὐτοῦ. Ἡ τρικυμία τῆς θαλάσσης ἐξακολουθεῖ νὰ ἐπαυξάνη, καὶ ἐσωμένως τὰ τοῦ πέλαγος νὰ ἡγεμῶσιν.

Οἱ Γαλλο-Αραβες ἔβαλαν καὶ σήμερον μετὰ τὴν μεσημβριαν εἰς ἐνέργειαν τὸ πῦρ των κατὰ κάθετον. Αἱ βόμβαι αὐτῶν ἀπογελοῦν λάκκους εὐρυχωροτάτης, ἐξ οὗ γίνεται γνωστὸν, ὅτι καὶ εἶναι καθ' ὑπερβολὴν μεγάλου ὄγκου. Μία οἰκογένεια συντιθεμένη ἀπὸ τέσσαρας ψυχᾶς ἔγινε πλήθος συντριμμάτων ἀπὸ τὴν ἐκρηξιν μιᾶς Γαλλο-Αραβικῆς βόμβας· ὁ δὲ οἶκος οὗτος ἀνετρέπη ἐξ ὀλοκλήρου.

Ἴδον λοιπὸν εἰς τί συνεισφέρῃ τὰ πολεμικὰ καταστήματα τῆς Γαλλίας! Τάλαινα Ἕλλας! Ποῖος ποτὲ μὲ αἰσθημα ἀνθρωπότητος ἠδύνατο νὰ φαντασθῇ, ὅτι ἐν ᾧ ἔμελλον νὰ λυθῶν αἱ τυραννικαὶ ἀλύσεις σε, καὶ ἐν ᾧ ἠγωνίσθης

να καθομοιωθῆς με τὰς λοιπὰς, τὰς ὁποίας σὺ ἐξευγένισες ἐπικρατείας, ἔμελλες ἀπὸ τὰ κριτικὰ τέκνα τούτων αὐτῶν τῶν ἐπικρατειῶν νὰ καταπολεμηθῆσαι, καὶ νὰ κινδυνεύης ἤδη ἐξ αἰτίας αὐτῶν ἐξοδενισμὸν ὀλοτελή; εὐχαριστήθητι μὲν ὅλα ταῦτα· διότι τὰ εἰλικρινῆ τέκνα σε εἶναι ἀποφασισμένα νὰ σὲ ὑπερασπισθοῦν ἕως τῆς τελευταίας ρανίδος τοῦ αἵματός των· τότε, φιλάτη μήτηρ, θέλεις καθυποδαλωθῆ, ὅταν κἀνὲν τῶν γνησίων τέκνων σε δὲν θέλει βλέπει τὸν ἥλιον.

Τὴν 6 τοῦ αὐτοῦ. Τὴν αὐγὴν ἴδομεν πυρκαϊῶν γενομένην εἰς τὰς καλύβας τῶν στρατευμάτων τοῦ Κιεταχῆ· ἐκάησαν περισσότεραι ἀπὸ 60 καλύβας καὶ σκηνὰς· ἂν δὲ ἡ πράξις αὕτη ἔγινε κατὰ συμβεβηκὸς, ἢ ἐπὶ τούτου, ἀγνοοῦμεν.

Ἐορταζομένης σήμερον τῆς ἡμέρας τῶν Θεοφανείων, δι' ἐπιταγῆς τῆς ἐνταῦθα Τοπικῆς Διοικήσεως καὶ τῶν Στραταρχῶν ἔγινεν εἰς τοὺς προμαχῶνας τοῦ ἀξιωματιομένου ὀχυρώματός μας γενικὴ πρὸς τὸν Ὑψιστὸν Θεὸν δέησις. Ἐπεικαλέσθημεν τὴν βοήθειάν τε δι' ἱεροπραξίας παντός τοῦ κλήρου· καὶ μὴ ἔχοντες ἄλλο καταφύγιον νὰ στηριχθῶμεν, ἐγκαταλείπομενοι καὶ καταπολεμούμενοι ἀπὸ τοὺς ἰδίους ὀμορρήσκους μας, πρὸς Αὐτὸν ἀφοσιούμεν ὅλας τὰς ἐλπίδας μας, καὶ Αὐτὸς ἔστω ὁ Μέγας ἡμῶν Προστάτης.

Ὁ ἔχθρος ἐπανέλαβε περὶ τὴν μεσημβρίαν τὸν κατὰ κἀθετον πυροβολισμόν τε, ὅστις διήρκεσε τρεῖς περίπου ὥρας ἀδιαλείπτως, χωρὶς ὁμως νὰ μᾶς προξενήσῃ βλάβην τινά.

Κύριε Συντάκτα τῶν Ἑλλήν. Χρονικῶν.

Παρακαλεῖσθε νὰ καταχωρίσετε εἰς τὴν ἐφημερίδα σας τὴν Παλιτογράφειαν, ὅση οἱ ἔντιμοι Μεσολογῖται πρὸς ἐμὲ ἔκαμον, καὶ τὴν ἀκόλουθον εὐχαριστήριον ἐπιστολήν μου πρὸς τοὺς Δημογέροντας, Ἐπιστάτας, καὶ λοιποὺς ἀπαξάπαντας Κατοίκους τῆς Θεοσώτου ταύτης Πό-

λεως, καὶ θέλετε μὲ ὑποχρεώσῃ.

Μεσολόγιον
28 Δεκεμ. 1825.

Ὁ Φίλος σας
Πέτρος Στεφανίτζης.

Ἐξοχώτατε ἐν Ἱατροῖς Κ. Πέτρε Στεφανίτση.

Ἡ Συνέλευσις τῆς Κοινότητος τῆς Πόλεως ταύτης Μεσολογίᾳ ἱκανῶς γνωρίσασα τὸν χαρακτήρὰ σε, καὶ τὸν Πατριωτικὸν σου ζῆλον, καὶ τιμῶσα τοὺς ἐναρέτους Πατριώτας, καὶ τοὺς κατ' ἐξοχὴν ἐν αὐτῇ ἐκδηλεύσαντας τὴν Πατρίδα, σὲ ἀνακηρύττει Πολίτην τῆς Πόλεως Μεσολογίᾳ, εἰς ἀμοιβὴν τῶν ἐν αὐτῇ πιστῶν, καὶ μακρῶν ἐκδηλεύσεών σου.

Ἐγγράφη ἐπὶ τῆς τοπικῆς Συνελεύσεως τοῦ Μεσολογίᾳ. Τῇ 20 Δεκεμβρίου 1825. Ἐν Μεσολογίᾳ.

Οἱ Δημογέροντες, καὶ Ἐπιστάται
Ἀναστάσης Παλαμᾶς Πάνος Παπαλαοῦκᾶς
Ἀλέξιος Τσιμπαθαράκης Χρήστος Καψάλης
Παῦλος Μωνοσιέρης καὶ πάντες οἱ πολῖται.

Πρὸς τοὺς Εὐγενεστάτους Δημογέροντας, Ἐπιστάτας καὶ πάντας τοὺς Πολίτας τοῦ Μεσολογίᾳ.

Κύριοι!

Ἄν ἐγὼ κατὰ τὴν παρελθούσαν πενταετίαν ἀφέρωσα τὴν ζωὴν μου ὡς Ἕλλην εἰλικρινῆς, καὶ εἰς τοὺς ἐν Ἀκαρνανίᾳ πολέμους, καὶ μέχρι τοῦ δε εἰς τὴν ὀλοπρόσθυμον ἐπίσκεψιν τῶν ἐνταῦθα ἀσθενούντων, ὡς Ἱατρός, τοῦτο ὑπέσχετο χρέος μου ἀπαραίτητον, καὶ καθῆκον εἰς τὸν χαρακτήρὰ μου· ὅτι δὲ διὰ ταῦτα ἐχαρισάτε μοι τὸ ἰσοπολίτευμα τῆς Πατρίδος ὑμῶν, τοῦτο ὑπάσχει καλοκάγαθία ὑμῶν καὶ εὐγένεια· ἐγὼ ἀποδέχομαι πασιχάρως τὴν τιμὴν ταύτην, καὶ δι' αὐτὴν ὁμολογῶ πᾶσιν ὑμῖν ἀπείρους τὰς χάριτας, καὶ ὑποχρεώσεις, ἐυχόμενος Θεῖθεν τὴν τελείαν ἐλευθερίαν τοῦ Γένους ἡμῶν, καὶ τὴν εὐτυχὴ ἀποκατάστασιν καὶ λαμπρότητα τῆς νέας ταύτης Πατρίδος μου.

Μεσολόγιον
28 Δεκεμβρίου 1825.

Ὁ Πατριώτης
Π. Στεφανίτζης.